

*Sygn. akt: IV U 485/17*

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie - IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:**

**Przewodniczący: SSO Agnieszka Kowal**

Protokolant: protokolant sądowy Marta Szmela

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2017r. w Rzeszowie

**sprawy z wniosku K. M. (1)**

**przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania K. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 13.03.2017r., znak:(...) (...)

**I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 13.03.2017r., znak: (...), nr 702- (...) w ten sposób, iż stwierdza, że K. M. (1), jako pracownik u płatnika składek (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w R., podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i chorobowemu i wypadkowemu od 10.10.2016r.,**

**II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawczyni K. M. (1) kwotę 1 800,00 zł (słownie: tysiąc osiemset złotych 0/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.-**

SSO Agnieszka Kowal

Sygn. akt IV U 485/17

## UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 12 października 2017 r.

Decyzją z dnia 13 marca 2017 r. znak: (...)– (...) nr 702 – (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że K. M. (1) nie podlega jako pracownik u płatnika składek (...) S.A. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 10 października 2016 r.

W uzasadnieniu powyższego Zakład wskazał, że w posiadanej bazie danych K. M. (1) figuruje jako osoba zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) S.A. od 10 października 2016 r., w pełnym wymiarze czasu pracy.

Płatnik składek złożył za w/w miesięczne raporty rozliczeniowe za okres od października 2016 r. do stycznia 2017 r z wykazaną podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w kwotach odpowiednio:

- za październik 2016 r. – 5 333,33 zł

- za listopad 2016 r. – 3 733,34 zł

- od grudnia 2016 r. do stycznia 2017 r. – 0,00 zł.

Ponadto z analizy zapisów na koncie ubezpieczonej wynika, że za okres od 15 listopada do 18 listopada 2016 r. oraz od 21 listopada 2016 r. do 19 grudnia 2016 r. pracodawca wypłacił w/w wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy a następnie w ZUS przedstawiono dokumentację celem wypłaty świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego od 20 grudnia 2016 r.

Ustalono też, że Spółka (...) jest podmiotem jednoosobowym, jej jedynym akcjonariuszem jest E. M., funkcję prezesa pełni M. M.. Ponadto w Spółce powołano radę nadzorczą, w skład której wchodzi m.in. K. M. (1) i E. M..

Zdaniem ZUS materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu przez organem rentowym wskazuje, iż zatrudnienie na podstawie umowy o pracę K. M. (1) pełniącej jednocześnie funkcję członka rady nadzorczej w Spółce doprowadziło do sytuacji, w której jako członek rady nadzorczej, świetle art. 387 § 1 i 2 ksh sprawowała stały nadzór nad działalnością Spółki we wszystkich dziedzinach jej działalności, także nad pracą zarządu. Jednocześnie jako pracownik była podporządkowana członkowi zarządu, co jest sprzeczne w powołanym przepisem i prowadzi do uznania nieważności zawartej umowy o pracę.

Nadto Zakład podał, iż zawartej umowie o pracę postawić można zarzut pozorności. W chwili zawierania umowy o pracę strony nie kierowały się zamiarem stworzenia stosunku prawnego, a jedynie zmierzały wyłącznie do obejścia przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych mając na celu uzyskanie przez K. M. (1) świadczeń z ubezpieczenia społecznego związanych z ciążą i urodzeniem dziecka. Umowę zawartą zatem pomiędzy stronami ZUS uznał za zawartą dla pozorów i jako tako nieważną.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła K. M. (1), działająca przez pełnomocnika. Wnosiła o zmianę decyzji i ustalenie, że od dnia 10 października 2016 r. podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu zawartej umowy o pracę i zasądzenie na swą rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazała, że stanowisko prezentowane przez ZUS prowadzi do wniosku, iż cel umowy o pracę przez nią zawartej nie był taki jak Zakład sobie życzył. Organ rentowy tymczasem musi mieć pewność, że praca nie była świadczona by pozbawić ją uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia. Zauważyła też, że w istocie przepis art. 387 § 1 ksh nie odnosi się do jej sytuacji. Dodała jeszcze, że decyzja o zatrudnieniu jej w Spółce była wynikiem poszerzenia działalności i zwiększonych potrzeb – otwarto nowy punkt lombardu. Natomiast podczas nieobecności odwołującej się zatrudniona została księgowa, która przejęła jej obowiązki z tym związane, zaś obowiązki w zakresie reklamy i czynności biurowych przejęła E. P.. Na powyższą okoliczność wniosła o przesłuchanie świadków.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wnosil o oddalenie odwołania. Podtrzymując twierdzenia zawarte w zaskarżonej decyzji wskazywał, iż z uwagi na pełnienie przez K. M. (1) funkcji członka rady nadzorczej Spółki, brak jest elementu podporządkowania koniecznego do ustalenia istnienia stosunku pracy. Rada nadzorcza jest organem sprawującym stały nadzór nad działalnością spółki, w tym uprawnionym do zawieszania członków zarządu. Podporządkowanie w/w prezesowi zarządu – M. M. miało więc iluzoryczny charakter.

ZUS podtrzymał też twierdzenia o braku rzeczywistej potrzeby zatrudnienia wnioskodawczyni w Spółce i braku dowodów świadczenia przez nią pracy i podkreślał, że wyłącznym celem zawarcia umowy o pracę była chęć uzyskania przez w/w świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Zawiadomiony o toczącym się postępowaniu płatnik (...) S.A. w R. nie zgłosił swego przystąpienia do sprawy w charakterze zainteresowanego.

### **Sąd ustalił i zważył, co następuje:**

K. M. (1) z dniem 10 października 2016 r. została zatrudniona w (...) S.A. z siedzibą w R., na stanowisku specjalisty ds. administracyjno - księgowych. Strony zawarły umowę na czas nieokreślony, ustalając pełny wymiar czasu pracy i wynagrodzenie w wysokości 7 000 zł brutto. Powyższe stanowiło tytuł ubezpieczenia w/w.

Spółka prowadzi działalność lombardową, udziela pożyczek pod zastaw, prowadzi skup i sprzedaż akcesoriów, biżuterii itp.

Wnioskodawczyni jest siostrą E. M., który w tym czasie był właścicielem, jedynym akcjonariuszem Spółki. K. M. (1) wchodziła w skład Rady Nadzorczej Spółki.

Ponieważ końcem roku 2016 poszerzano prowadzoną działalność, otwierano drugi punkt sprzedaży, potrzebowano zatrudnić pracownika, który pomagałby głównie w prowadzeniu spraw księgowo - kadrowych. K. M. (1) zakończyła wówczas prowadzenie własnej działalności gospodarczej – prowadziła biuro rachunkowe i była zainteresowana zatrudnieniem w Spółce. Ponieważ w/w spełniała wymagania właściciela – posiadała wiedzę księgową, doświadczenie oraz cieszyła się jego zaufaniem, zdecydowano o jej zatrudnieniu. Umowę o pracę w imieniu Spółki zawarł Prezes Zarządu - M. M.. Spółka rozwijała w tym czasie swoją działalność, mogła pozwolić sobie na zatrudnienie pracownika.

Zgodnie z ustalonym zakresem czynności do obowiązków K. M. (1) jako specjalisty ds. administracyjno – księgowych należeć miało w zakresie księgowości: sprawdzanie delegacji, rachunków i faktur pod względem formalno – rachunkowym, klasyfikacja ich, opisywanie oraz przestrzeganie terminów dokonywania płatności, przyjmowanie wyciągów bankowych z konta, organizacja i kierowanie sprawami księgowymi, nadzór nad obiegiem dokumentów kasowych, w zakresie spraw administracyjnych zaś głównie: prowadzenie sekretariatu, raportów oraz prezentacji sprzedażowych. Nadto w zakresie reklamy – wyszukiwanie i pozyskiwanie klientów, fotografowanie przedmiotów do sprzedaży, zamieszczanie ogłoszeń, prowadzenie strony internetowej i jej pozycjonowanie oraz fanpage na facebooku.

K. M. (1) przystąpiła do wykonywania powyższych obowiązków. Przygotowywała dokumentację, raporty miesięczne Spółki, wprowadzała do nich wstępne dane, które następnie weryfikowane były przez zewnętrzne biuro księgowe prowadzone przez P. K. i przesyłane do urzędu skarbowego i ZUS. Obsługiwała też pocztę elektroniczną, odbierała korespondencję, zajmowała się promowaniem Spółki w internecie, prowadzeniem i pozycjonowaniem strony internetowej. Wspomagała E. P. przy fotografowaniu i wystawianiu rzeczy na aukcjach, tablicach ogłoszeń, fan page. E. P. jest drugą osobą zatrudnioną w Spółce, pracuje na stanowisku sprzedawcy, zajmuje się obsługą klienta, wyceną metali szlachetnych, przygotowaniem artykułów do sprzedaży. Zatrudniona jest na umowę zlecenia, posiada status studenta.

K. M. (1) pracowała od godziny 10.00 do 18.00. Swoją obecność potwierdzała na liście obecności. Pomimo, że prezesem zarządu był wówczas M. M. to jednak E. M. kierował pracą wnioskodawczyni i E. P., kontrolował jej wykonanie, określał zadania. W lokalu przy ul. (...) gdzie wykonywała swoje obowiązki wnioskodawczyni, pojawiał się prawie każdego dnia, średnio 4 - 5 razy w tygodniu. M. M. pracował w lokalu przy ul. (...), rzadko pojawiał się w drugim lokalu. Nie zlecał prac wnioskodawczyni.

Płatnik zgłosił ją do ubezpieczeń społecznych z tytułu zawartej umowy o pracę od 10 października 2016 r. i złożył raporty rozliczeniowe za okres od października 2016 r. do stycznia 2017 r. z wykazaną podstawą wymiaru składek: za październik w kwocie 5 333,33 zł, za listopad 2016 r. – 3 733,34 zł, od grudnia 2016 r. do stycznia 2017 r. – 0,00 zł.

Zatrudniając K. M. (1) pracodawca miał świadomość, że była w ciąży. W/w od 15 listopada 2016 r. stała się z powodu ciąży niezdolna do wykonywania pracy. Za okres od 15 listopada 2016 r. do 18 listopada 2016 r. oraz od 21 listopada 2016 r. do 19 grudnia 2016 r. pracodawca wypłacił jej wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy. Od 20 grudnia 2016 r. przedłożono w ZUS stosowną dokumentację celem wypłaty świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego przez Zakład.

W czasie nieobecności K. M. (1) jej obowiązki z zakresu księgowości powierzono E. C., którą zatrudniono na ¼ etatu. W okresie późniejszym sprawy księgowe przejęło biuro księgowe. E. P. od tego czasu sama zajmowała się fotografowaniem i wystawianiem rzeczy na aukcjach i tablicach ogłoszeń - reklamą firmy w internecie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeprowadził postępowanie w sprawie ustalenia zasadności zgłoszenia w/w do ubezpieczeń społecznych i w dniu 13 marca 2017 r. wydał zaskarżoną w sprawie decyzję.

(dowód: zeznania wnioskodawczyni K. M. (1) k. 52 – 54 i 85 - 87, zeznania świadka E. P. k. 54 - 57, zeznania świadka M. M. k. 57 - 62, zeznania świadka P. K. k. 79 - 81, zeznania świadka E. M. k. 81 – 85, dokumentacja z US k. 41, dokumentacja dot. usług kadrowo – płacowych k. 51, statut – 72, akta osobowe, dokumentacja w aktach ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody.

Jako wiarygodne uznał twierdzenia wnioskodawczyni K. M. (1) odnośnie okoliczności zatrudnienia jej w Spółce oraz podjęcia i wykonywania przez nią pracy. Twierdzenia te zostały poświadczone zarówno przez świadka E. M. – jedyne akcjonariusza Spółki, jak i przez współpracownika wnioskodawczyni – E. P., którzy widywali ją przy pracy i wiedzieli czym się zajmowała a także przez prezesa zarządu Spółki – świadka M. M.. Fakt wykonywania przez nią pracy potwierdził także świadek P. K., który wykonywał (...), i który bezpośrednio z K. M. (1) pracował, weryfikował dokumenty przez nią sporządzane i przygotowywane. Jasnym w oparciu o ich twierdzenia stało się ustalenie przesłanek pracowniczego zatrudnienia.

Sąd czyniąc ustalenia w sprawie oparł się także na zebranych dokumentach, przede wszystkim zawartych w aktach osobowych K. M. (1), a także dokumentach przedłożonych do akt sprawy oraz zalegających w aktach organu rentowego, które nie budziły wątpliwości co do swej treści a sporządzone zostały przez uprawnione organy w zakresie służących im kompetencji.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zarówno w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji jaki i odpowiedzi na złożone odwołanie stwierdza, iż umowa o pracę z zawarta pomiędzy K. M. (1) a (...) S.A. była nieważna. Zarzuca, że członkostwo w/w w radzie nadzorczej Spółki powodowało brak elementu podporządkowania koniecznego do uznania istnienia stosunku pracy. Zdaniem organu, podporządkowanie prezesowi zarządu – M. M. miało zatem iluzoryczny charakter. Nadto Zakład stwierdzał, że umowa o pracę zawarta 8 października 2016 r. miała pozorny charakter a jej celem nie było świadczenie pracy lecz doprowadzenie do uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego związanych z ciążą i urodzeniem dziecka.

Rozważając pierwszy z podnoszonych zarzutów stwierdzić należy, że nie jest on uzasadniony. Powoływany przez ZUS przepis art. 387 ksh (przewidujący zakaz łączenia stanowisk) stanowi w § 1, że członek zarządu, prokurent, likwidator, kierownik oddziału lub zakładu oraz zatrudniony w spółce główny księgowy, radca prawny lub adwokat nie może być jednocześnie członkiem rady nadzorczej. W § 2 stwierdzono zaś, że przepis § 1 stosuje się również do innych osób, które podlegają bezpośrednio członkowi zarządu albo likwidatorowi.

Przepis ten może w praktyce powodować trudności w precyzyjnym określeniu, kiedy występuje bezpośrednio podległość członkowi zarządu lub likwidatorowi., dlatego też w doktrynie słusznie zauważono, że wskazówką interpretacyjną w tym zakresie może być struktura organizacyjna spółki opisana w aktach wewnętrznych spółki, np. regulaminach (tak J. Szwaja, I. Mika w: Soltysiński, Szajkowski, Szumański, Szwaja, Komentarz KSH, t. 3, 2013, s. 780). W ich braku ocena ta będzie musiała być dokonywana na podstawie analizy faktycznych więzi podległości organizacyjnej istniejących w danej spółce. W Spółce (...) nie ma regulaminu organizacyjnego a statut zawiera obowiązkowe elementy prawnie określone.

Analiza ustalonych natomiast w sprawie okoliczności faktycznych wskazuje, że istotnie K. M. (1) była członkiem rady nadzorczej Spółki zanim zawarto z nią umowę o pracę. W istocie, w ramach wykonywanej pracy nie podlegała kierownictwu, nadzorowi i poleceniom prezesa zarządu – M. M.. To założyciel Spółki – jedyny akcjonariusz – jej brat E. M. zlecał jej pracę, zadania do wykonania, kontrolował ich realizację, nadzorował pracę. To on niemalże codziennie

był obecny w punkcie przy ul. (...) w R., gdzie wnioskodawczyni wykonywała pracę, decydował o tym jakie czynności ma ona a także druga z zatrudnionych w Spółce osób wykonywać, określał sposób ich wykonania i następnie sprawdzał czy faktycznie zostały one zrealizowane. Powyższe ukazuje faktyczny stosunek podległości. Prezes zarządu, w ustaleniach takich nie uczestniczył. Pracował w drugim punkcie gdzie Spółka prowadziła działalność.

Co jednak istotne to, że zatrudnienie wnioskodawczyni w oparciu o umowę o pracę miało następczy charakter wobec członkostwa w radzie nadzorczej a zatem skutkowało ustaniem mandatu członka rady. Naruszenie owego zakazu powoduje nieważność powołania bądź wyboru danej osoby w skład organu nadzoru bądź rewizji. Mandat automatycznie wygasa, nie ma potrzeby odwoływać takiej osoby ze składu organu (tak. M. Rodzyńkiewicz Kodeks spółek handlowych. Komentarz komentarz do art. 214 ksh, A. Kidyba Kodeks spółek handlowych. T. I s. 935, J. Szwaja, I. Mika w: Soltysiński, Szajkowski, Szumański, Szwaja, Komentarz KSH tom II s. 454). W żaden sposób nie powodowało natomiast nieważności stosunku pracowniczego.

Dlatego też w dalszej kolejności należało rozważyć, czy istotnie strony umowy o pracę z 8 października 2016 r. zawarły ważny stosunek pracy i czy zachodziły w nim konieczne elementy, albowiem Zakład Ubezpieczeń Społecznych zarzucił pozornie ową umowę.

Zgodnie z treścią art. 83 kc czynność prawna pozorna to czynność, w której muszą wystąpić łącznie trzy elementy: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozor, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozor. Złożenie oświadczenia woli dla pozor oznacza, że osoba oświadczająca wolę w każdym wypadku nie chce, aby powstały skutki prawne, jakie zwykle prawo łączy ze składanym przez nią oświadczeniem. Brak zamiaru wywołania skutków prawnych oznacza, że osoba składająca oświadczenie woli albo nie chce w ogóle wywołać żadnych skutków prawnych, albo też chce wywołać inne, niż wynikałoby ze złożonego przez nią oświadczenia woli (por. wyrok Sądu Najwyższego z 14 marca 2001 r., II UKN 258/00, OSNAPIUS 2002 nr 21, poz. 527). W ocenie Sądu Okręgowego, takich elementów ZUS jednak w niniejszym postępowaniu nie dowiódł.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z 13 października 1998 r. (tj. Dz. U z 2016 r. poz. 963) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają - z zastrzeżeniem art. 8 i art. 9 - osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Z kolei po myśli art. 8 ust. 1 ustawy za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Tak więc w świetle tych przepisów ustawodawca wiąże powstanie obowiązku ubezpieczenia społecznego nie z samym faktem zawarcia umowy o pracę, ale z rezultatem tej czynności, to jest powstaniem między stronami stosunku pracy. W tym też zakresie na ubezpieczonym spoczywa ciężar dowodzenia okoliczności uzasadniających jego prawo.

Z kolei po myśli art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju, na rzecz pracodawcy, pod jego kierownictwem, w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Rzeczywisty charakter pracowniczego zatrudnienia wymaga nie tylko stwierdzenia braku formalnych zakazów do zatrudnienia w ramach stosunku pracy, ale rygorystycznych ustaleń i przekonującej oceny, że zostały spełnione formalne i realne warunki do podjęcia zatrudnienia, a następnie czy miało miejsce rzeczywiste wykonywanie przez osobę zainteresowaną obowiązków o cechach kreujących zobowiązanie pracownicze. Regułą jest, że do nawiązania stosunku pracy dochodzi wówczas gdy pracodawca ma zarówno potrzebę jak i możliwość zatrudnienia pracownika, zaś pracownik może uzgodnioną pracę świadczyć. Zatem dla istnienia stosunku pracy nie jest wystarczające formalne zawarcie umowy o pracę, lecz faktyczne realizowanie treści stosunku pracy przez świadczenie pracy przez pracownika i korzystanie z tego przez pracodawcę. Z kolei podleganie ubezpieczeniu społecznemu wynika z prawdziwego zatrudnienia, a nie z samego faktu zawarcia umowy o pracę. Dokument w postaci umowy o pracę nie jest niepodważalnym dowodem na to, że osoby podpisujące go, jako strony umowy, faktycznie złożyły oświadczenia woli o treści zapisanej w dokumencie – tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19.10.2007 r. II UK 56/07 LEX nr 376433. Fakt, że oświadczenia stron umowy zawierają określone w art. 22 kp formalne elementy umowy o pracę, nie oznacza, że umowa taka jest ważna – wyrok Sądu Najwyższego z 18.05.2006 r. II UK 164/05 LEX nr 192462.

Jako podstawowe cechy stosunku pracy doktryna i orzecznictwo podaje osobiste świadczenie pracy, odpłatność, podporządkowanie i ryzyko pracodawcy. O ile takie cechy jak odpłatność czy osobiste świadczenie pracy mogą być także charakterystyczne dla stosunków cywilnoprawnych to podporządkowanie pracownika czy też podleganie kierownictwu ma charakter konstrukcyjny dla istnienia stosunku pracy (por. wyrok SN z 20.3.1965 r., III PU 28/64, OSNCP Nr 9/1965, poz. 157). Dla stwierdzenia, że ta cecha występuje w treści stosunku prawnego, z reguły wskazuje się na takie elementy, jak: określony czas pracy i określone miejsce wykonywania czynności, podpisywanie list obecności, podporządkowanie pracownika regulaminowi pracy oraz poleceniom kierownictwa co do miejsca, czasu i sposobu wykonywania pracy, a także obowiązek przestrzegania norm pracy (wyrok SN z 27.2.1979 r., II URN 19/79, N. Prawo Nr (...), s. 82); obowiązek wykonywania poleceń przełożonych (wyrok SN z 11.4.1997 r., I PKN 89/97, OSNAPiUS Nr 2/1998, poz. 35); oraz wykonywanie zadań pod nadzorem kierownika (wyrok SN z 22.12.1998 r., I PKN 517/98, OSNAPiUS Nr 4/2000, poz. 138). Wywody te w całości Sąd Okręgowy popiera i przyjmuje za własne.

Jak wynika z okoliczności niniejszej sprawy strony podpisały w dniu 8 października 2016r. umowę nazwaną umową o pracę. Odnosząc się do owego zamiaru stron wskazać potrzeba, że Spółka – jej założyciel, jedyny akcjonariusz E. M. potrzebował zatrudnić pracownika, który zajmie się prowadzeniem spraw administracyjno – księgowych. W tym miejscu zasadne jest zacytowanie na użytek niniejszego postępowania orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2006r. I UK 222/05 (...), które Sąd Okręgowy w całości podziela: „Sąd pracy nie ma potrzeby ustalania istnienia ekonomicznego i organizacyjnego uzasadnienia zatrudnienia pracownika w sytuacji, gdy ustalił, że praca była świadczona w warunkach określonych w art. 22 kp”.

K. M. (1) natomiast była zainteresowana podjęciem takiego zatrudnienia. Zakończyła niedawno własną działalność gospodarczą – prowadzenie biura księgowego. Miała wiedzę księgową i doświadczenie - spełniała więc warunki, które stawiał pracodawca. Nie bez znaczenia pozostaje tu, że w/w jest siostrą E. M. i miał do niej zaufanie. Bez wątplenia zatem zamiarem obu stron było powstanie stosunku pracy a nie jedynie zawarcie pozornej umowy.

Jak ustalono dalej, wnioskodawczyni przystąpiła do wykonywania pracy, świadczyła ją w miejscu wskazanym przez pracodawcę i w czasie przez niego ustalonym. Wykonywała obowiązki objęte zakresem czynności głównie gromadziła dokumenty, faktury, przygotowywała rozliczenia, raporty, prowadziła korespondencję, stronę internetową, a także zajmowała się reklamowaniem Spółki w internecie – wykonywała zdjęcia artykułów do oferty sprzedażowej, zamieszczała oferty na portalach z ogłoszeniami, prowadziła sekretariat. Przełożonym jej był E. M. – jedyny akcjonariusz i założyciel Spółki, który zlecał zadania do wykonania i kontrolował jej pracę. Okoliczności powyższe wykazano zeznaniami świadków oraz dowodami z dokumentów.

Zatem w stosunku prawnym jaki łączył strony istniały podstawowe cechy charakterystyczne właśnie dla stosunku pracy. Wnioskodawczyni miała określony zakres zadań do wykonania, świadczyła pracę w miejscu wskazanym przez pracodawcę i pod jego kierownictwem. Za wykonywaną pracę otrzymywała wynagrodzenie, którego wysokość strony zgodnie ustaliły. Reasumując należy też przyjąć, że skoro stosunek prawny łączący strony był stosunkiem pracy to zatrudnienie K. M. (1) było tytułem obowiązkowego ubezpieczenia społecznego.

Wszystkie powyższe okoliczności jednoznacznie przemawiają za przyjęciem, że strony zawierając umowę o pracę złożyły oświadczenie woli rzeczywiste, zgodne z ich zamiarem, przez co doszło do nawiązania stosunku pracy. Organ rentowy kwestionujący powyższe nie przedstawił żadnych dowodów przeciwnych, nie wykazał skutecznie swych twierdzeń.

Oceny uprzedniej nie może zmienić też fakt, iż w niedługim czasie po rozpoczęciu pracy wnioskodawczyni stała się niezdolna do jej wykonywania z powodu ciąży a następnie urodziła dziecko. Skoro jak wykazało postępowanie dowodowe, oboje pracodawca i pracownik wywiązywali się ze swych obowiązków w ramach zawartej umowy o pracę to nie może być mowy o jej pozorności. Jako argumenty przemawiające za pozornością umowy nie mogą być uznane również okoliczności, że zainteresowana jest osobą pozostającą bliską jednemu akcjonariuszowi – E. M. - pracodawcy, i że została przyjęta do pracy w ciąży. Nie sposób wskazać norm prawa ustanawiających zakazu

zatrudniania osób bliskich. Nadto uznanie, że umowa o pracę zawarta z ciężarną, z tego właśnie względu, jest pozorna świadczyłoby o niedopuszczalnej dyskryminacji w stosunkach pracy.

Skutkiem uprzedniego zaskarżoną w sprawie decyzję Sąd Okręgowy zmienił w myśl art. 477<sup>(14)</sup> § 2 kpc tak by odpowiadała prawu i rzeczywistemu stanowi stwierdzając, że K. M. (1) podlegała jako pracownik u płatnika składek (...) S.A. w R. obowiązkowym ubezpieczeniu społecznym w tym emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowego poczynając od 10 października 2016 r.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 98 kpc oraz § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800) przy uwzględnieniu określonego przez wnioskodawczynię wartości przedmiotu sporu.